

WAT EEN KOMEDIE
(Alles nur theater)

Komedie in drie bedrijven

geschreven

door

ERICH KOCH

Vertaling

Carl Slotboom

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

Fax: 072 - 5 15 53 66

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT EEN KOMEDIE (ALLES NUR THEATER)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERICH KOCH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2011 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Alfons Boer - loco-burgemeester (50)

Agnes - Echtgenote van ALFONS: (45)

Eva - Dochter (punk) (20-25)

Hilde Ganzewinkel - Zuster van Agnes (50)

Hans Groothuizen - Student (20-25)

Hein Boonstra - Boer en vriend van ALFONS: (50)

Frans - Handelaar (40)

Francisca - Huishoudster bij de pastoor (40)

DECOR:

Grote woonkamer met open haard. Vanaf de zaal gezien staat rechts op het toneel een tafel met vier stoelen. Links een bank met een bijzettafel.

Links een deur naar de slaapkamer. In de achterwand een deur naar de keuken en rechts een deur voor de algemene op- en afgang.

Verder een grote kast waar een persoon in moet passen. De persoon moet de kast aan de achterkant kunnen verlaten. Verder een klok en een cassetterecorder.

TIJD:

Heden.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE SCÈNE

ALFONS, AGNES, HILDE

(Als het doek opgaat zit Hilde bij de open haard en breit. Ze heeft het haar tot een knot samengebonden, draagt wollen sokken, een donkere rok en een ouderwetse bloes. Daarover een schort en onelegante schoenen. De klok staat op half twaalf)

AGNES: *(Komt uit de keuken, heeft een schort voor en is geïrriteerd)*

Het is half twaalf. Ligt die dronkenlap nou nog steeds in bed?

HILDE: *(Zonder van haar breiwerk op te kijken. Theatraal)* Ik ben je zuster, niet de oppasser van je echtgenoot.

AGNES: Praat niet zo gezwollen alsjeblijft. Ik ga eerst brandhout halen en dan smijt ik die zuiplap uit z'n nest. *(Gaat af)*

HILDE: Ojee, ojee, ojee...

ALFONS: *(Komt uit de slaapkamer en heeft zijn pyjama aan. Piespot in de hand. Ziet Hilde niet)* Oh... mijn kop. *(Houdt zijn hand voor zijn ogen)* Ik zie geen donder. Volgens mij is dat laatste glas bier gisteravond slecht gevallen. Hoe laat is het eigenlijk?

HILDE: Half twaalf geweest.

ALFONS: *(Schrikt en ziet Hilde)* Wat krijgen we nou! Ben je nou helemaal van de pot gerukt om als een soort geestverschijning mensen aan het schrikken te maken. Heb je niets te doen?

HILDE: Dat moet jij nodig zeggen. Wacht maar tot Agnes terug komt.

ALFONS: Schreeuw alsjeblijft niet zo, ik heb pijn in m'n kop.

HILDE: Moet je maar niet zuipen. Mannen! Bah!

ALFONS: Stel je niet aan. Je zou maar wat blij zijn als je eindelijk eens een vent aan de haak zou slaan. *(Tegen het publiek)* Maar ja, wie wil er nou zo'n overjarige draadnagel?

HILDE: Een vent? Ja, daar zit ik nou net op te wachten. Zeker zo een als jij... een biertap op twee benen.

ALFONS: Hoor haar! Kijk d'r zitten met haar mannenafschrikwekkendgezicht. Kijk toch eens hoe je er uit ziet mens. Volgens mij heb je je vanmorgen ook niet geschoren.

HILDE: Ik ben mooi genoeg. De ware schoonheid zit van binnen.

ALFONS: Ja, het komt bij jou alleen zo rottig naar buiten.

HILDE: Laat me toch met rust man.

ALFONS: (*Opent de deur*) Waar is mijn allerliefste vrouwtje? Ik heb ze al een hele tijd niet horen schelden. (*Gooit de inhoud van de pot naar buiten, juist op het moment dat Agnes met een stapel hout in de deur verschijnt. Ze schreeuwt en laat het hout vallen. Een paar blokken vallen op ALFONS: zijn voet. Hij hinkt door de kamer*) Au, au, au!

AGNES: Ben je niet goed bij je hoofd?!

HILDE: Ojee, ojee, ojee...

ALFONS: (*Hinkelt nog steeds*) Ik kon toch niet weten dat jij juist op dit moment binnen zou komen! Kun je voortaan niet aankloppen?

AGNES: (*Wrijft met de punt van haar schort over haar natte gezicht*) Aankloppen??? Aan m'n eigen huisdeur?!

ALFONS: Ik had je niet gezien en bovendien heb je nog geluk gehad. (*Doet de gevallen houtblokken in de piespot en zet deze naast de open haard*)

AGNES: Waarom ik heb ik geluk gehad?

ALFONS: Omdat het alleen vloeistof was.

AGNES: Volgens mij ben je nog bezopen. En waarom sta je eigenlijk nu pas op? Weet je hoe laat het is?

HILDE: Half twaalf geweest.

ALFONS: Ik kan zelf klokkijken. (*Tegen Agnes*) We hadden gisteravond een zware gemeenteraadsvergadering, vandaar dat het wat later is geworden.

AGNES: Ja, die vergaderingen ken ik. Je hebt gewoon zitten zuipen en klaverjassen. Ik draai elke euro om en jij brengt elke cent naar de kroeg. Zo kan het niet langer. Vanaf nu is het gedaan met je bezoeken aan de kroeg elke avond.

HILDE: Ojee, ojee, ojee...

ALFONS: Je werkt me langzaam op m'n zenuwen met je eeuwige Ojee, ojee, ojee... (*Tegen Agnes*) Het was werkelijk een zware vergadering.

AGNES: Jaja... en hoe komt het dan dat je, ik weet niet hoe laat, bezopen naar huis bent gekomen?

HILDE: Half vier.

ALFONS: Bemoelial! Jullie vrouwen begrijpen dat niet, dat noemt men politiek. De gemeenteraad heeft verregaande besluiten voor ons dorp aangenomen. Jullie zullen nog versteld staan.

AGNES: Versteld staan? Jullie hebben zeker besloten dat de kroeg 's avonds langer open mag blijven.

ALFONS: Nee dat niet, hoewel het geen slecht idee is. Nee, we doen mee aan de wedstrijd: "Ons dorp moet mooier worden". (*Kijkt naar Hilde*)

HILDE: Moet je mij daar bij aankijken?

AGNES: Laat me toch niet lachen. Jullie zoeken gewoon wat nieuws om naar de kroeg te gaan.

ALFONS: Verder gaan we aandacht besteden aan de cultuur en zullen dit jaar bij het dorpsfeest een toneelstuk over het voetlicht brengen.

AGNES: Nou dan zou ik wel eens willen weten wie dit idiote idee heeft bedacht.

ALFONS: Ik! De loco-burgemeester en wethouder van cultuur.

HILDE: Dan heb ik een naam voor het stuk: de bezopen boer.

ALFONS: (*Sarcastisch*) Nee, we spelen het stuk: een nacht vol horror (*Tegen Hilde*) en we hadden voor jou de hoofdrol in gedachten.

HILDE: Ik voel me zeer vereerd.

ALFONS: Geintje. We spelen "Belle en het Beest". (*Theatraal*) Ik speel de hoofdrol en heb de regie.

AGNES: Pardon?!

HILDE: Ojee, ojee, ojee...

ALFONS: Ja, daar staan jullie van te kijken hè? De burgemeester heeft gezegd dat ik de juiste man op de juiste plaats ben. Ik zie er goed uit, ben intelligent...

HILDE: Ik lach me kapot.

ALFONS: Domme gans. Jullie zullen nog wat gaan beleven. Jullie zullen je ogen uitkijken... kultuurbarbaren. (*Gaat strompelend naar de slaapkamer*)

HILDE: Ojee, ojee, ojee...

AGNES: Mens hou op met je ge-ojee! Haal liever het eten op, dan ga ik m'n gezicht wassen. (*Agnes gaat af*)

HILDE: (*Terwijl Hilde afgaat naar de keuken*) Ojee, ojee, ojee... (*Komt na enkele ogenblikken terug met een pan boerenkool met worst en zet deze op de tafel. Gaat zitten*)

AGNES: (*Komt op*) Belle en het Beest, ik lach me een ongeluk. Zelfs voor het Beest is hij nog te lelijk.

EERSTE BEDRIJF

TWEEDE SCÈNE

ALFONS, AGNES, HILDE, EVA

EVA: *(Komt binnen. Haar kapsel in verschillende kleuren geverfd, vingernagels opvallend gelakt. Opvallend opgemaakt. Draagt een jeans met gaten)* Hello people.

AGNES: Het wordt tijd dat je komt Eva, we gaan eten.

EVA: *(Kijkt in de pan)* Als ik dat geweten had was ik meteen naar McDonald's gegaan.

ALFONS: *(Komt op, is inmiddels aangekleed)* Zolang je je voeten onder mijn tafel steekt, wordt er gegeten wat de pot schaft.

EVA: Jaja... jongens spelen met auto's en meisjes met poppen.

AGNES: Ja en wanneer de jongens dan oude mannen geworden zijn willen ze ook met poppen spelen, hoewel ze het niet hebben geleerd.

EVA: Hoezo? *(Tegen Agnes, met een blik naar Alfons)* Is z'n auto kapot?

AGNES: Ja hij zit onder de deuken en de startmotor hapert.

ALFONS: Zo kan die wel weer. Kijk liever hoe je dochter er bij loopt.

EVA: Hoe dan?

ALFONS: Alsof ze een... een eh... nou ja, je weet wel is.

AGNES: Alfons!

ALFONS: Het is de waarheid! Ik schaam me voor m'n eigen dochter. Een vogelverschrikker ziet er charmanter uit.

AGNES: Ja, zo is het wel genoeg. De jongens en meisjes van haar leeftijd lopen er allemaal zo bij vandaag de dag.

ALFONS: Het wordt tijd dat je trouwt en op jezelf gaat wonen.

EVA: Zolang de mannen er uitzien zoals ze er uitzien, zal dat nog wel even op zich laten wachten.

ALFONS: Gaten in je broek en haren als een baviaan, je kunt beter in een dierentuin gaan wonen.

AGNES: Hou op alsjeblieft. Het is elke dag hetzelfde onder het eten.

ALFONS: Ik krijg zo langzaam geen hap meer door m'n strot.

AGNES: Pas dan maar op dat je niet stikt, anders gaat het hele toneelstuk niet door.

EVA: Toneelstuk?

AGNES: Je vader en een paar andere werkschuwe alcoholisten hebben besloten een toneelstuk op te gaan voeren.

EVA: Een toneelstuk? Wauw! Cool man. Hoe heet het stuk?

HILDE: Belle en het Beest, een drama met veel gestuntel.

EVA: Te gek! Ik zou Belle kunnen spelen.

ALFONS: Geen sprake van. Als regisseur zoek ik de spelers zelf uit.
Ik heb intelligente en normaal uitziende spelers nodig.

HILDE: Jammer, dan kun je zelf ook niet meespelen.

EVA: Kom papa, laat mij Belle spelen.

ALFONS: Nee, geen denken aan. Ik speel het Beest en heb een
verhouding met Belle. Je denkt toch niet dat ik zo'n rol met mijn
eigen dochter wil spelen? Ik wil er zelf ook lol aan beleven.

AGNES: Wat wil je?

HILDE: Ojee, ojee, ojee...

ALFONS: Aan eh... aan de verhouding bedoel ik... ik bedoel,
natuurlijk in het stuk. Verhouding uitsluitend in het stuk... zuiver
platonisch dus.

AGNES: Jaja... platonisch, dat ken ik. Zo beginnen de meeste
zwangerschappen. Wie speelt eigenlijk Belle? Die zal ik dan eens
even zuiver platonisch de waarheid zeggen

ALFONS: Dat is allemaal nog niet bekend. De spelers worden
morgenavond door mij en de kultuurafgevaardigden uitgezocht.

EVA: En wie zijn die kultuurafgevaardigden dan wel?

ALFONS: (*Aarzelend*) Nou ja... Hein Boonstra en ik.

HILDE: (*Schikt haar kapsel*) Oh... Hein eh... Hein komt hier?

ALFONS: Even met beide beentjes op de grond komen lieve
schoonzuster. Zo en nu wil ik eindelijk in rust eten.

EERSTE BEDRIJF

DERDE SCÈNE

ALFONS, AGNES, HILDE, EVA, FRANS

(De deur gaat open. In de deuropening staat een man in werkkleding. Hij draagt een hoed en een rode sjaal)

FRANS: Lompen, oud ijzer, papier? Ik ruil het voor mooi serviesgoed.
(Pakt de klok en zet hem op de tafel) En schoonheid, wat denk je hiervan?

HILDE: Misschien.

ALFONS: Voor zes diepe borden mag je hem meenemen.

AGNES: Nee, vandaag hebben we niets.

FRANS: Kijk even als u wilt, vaak liggen er in een verborgen hoekje nog wel een paar oude vodden.

ALFONS: Nee hoor, die zitten bij ons gewoon aan tafel.

AGNES: Zo kan die wel weer Alfons. *(Tegen Frans)* We hebben werkelijk niets.

FRANS: Heel erg jammer.

ALFONS: Mijn laatste bod: drie diepe borden.

AGNES: *(Duwt Frans naar de deur)* Volgende keer beter, tot ziens.

FRANS: *(Licht zijn hoed)* Geen probleem schoonheid. *(Terwijl hij afgaat)* Ik koop oud ijzer, blik en vrouwen. De lelijkerds verkoop ik nog dezelfde dag. *(Af)*

HILDE: Wat een keurige man en zulke goede manieren.

ALFONS: Waarom ben je niet met hem meegegaan?

HILDE: Ik val niet de eerste best man om zijn hals.

ALFONS: Misschien is dat je enige kans.

AGNES: Laat Hilde toch met rust. Zij vindt vandaag of morgen heus wel een geschikte man.

EVA: Mannen zijn volkomen overbodig. Zuiver zoologisch gezien hebben we het hier over een uitstervend ras. In de naaste toekomst hebben we ze niet eens meer nodig voor de voortplanting. Binnenkort wordt alles gekloond.

HILDE: Ojee, ojee, ojee...

ALFONS: *(Prikt een stuk worst aan zijn vork)* Ik vind het niet prettig als er tijdens het eten over voortplanting en klonen wordt gesproken. Het bederft mijn eetlust. *(Eet zijn worst. Er wordt geklopt)*

EERSTE BEDRIJF

VIERDE SCÈNE

HILDE, AGNES, EVA, ALFONS, HEIN

HEIN: *(Komt naar binnen. Werkkleding en muts. Zijn broek is te kort)*
Goedemiddag samen. Ik zie dat ik juist op tijd kom. Wat schaft de pot?

ALFONS: Gekloonde boerenkool met voortgeplante worst.

HEIN: Wat?

AGNES: Boerenkool met worst, maar ik neem aan dat je al hebt gegeten.

HEIN: Sinds ik weduwnaar ben kook ik nauwelijks. Het weinige dat ik eet, drink ik.

HILDE: *(Schikt haar kapsel)* In elk huis hoort een vrouw. Een vrouw die goed kan koken en het huishouden runt.

HEIN: Dank je beleefd. Met een vrouw heb je alleen maar extra werk.

HILDE: *(Veelbetekenend)* Nou ja, er is nog iets anders waar een man een vrouw voor nodig heeft.

HEIN: U bedoelt voor mijn koude voeten? Nou, dan kan ik u geruststellen... ik heb een kruik gekocht.

ALFONS: Je hebt groot gelijk.

HEIN: Heb je trouwens al een speler voor de rol van Belle? *(Hilde en Agnes beginnen de tafel af te ruimen)*

EVA: Die rol speel ik.

ALFONS: Ik heb je gezegd dat je dat kunt vergeten. Bovendien is het een prachtig toneelstuk en geen griezelfilm.

HEIN: *(Buigt zich naar Alfons)* Het is toch de bedoeling dat we morgenavond een paar lekkere meiden gaan bezichtigen?

ALFONS: Psst! Niets verraden, het is allemaal nog geheim. Top sekreet.

HILDE: Heb je het tegen mij?

AGNES: Wie krijgt de rol van Belle?

ALFONS: Niemand. De rolverdeling volgt na zuiver culturele ethische principes.

HILDE: *(Sarcastisch)* Jaja... dat vermoeden had ik al.

HEIN: Heb nu maar vertrouwen.

HILDE: *(Lacht veelbetekenend tegen Hein)* Ja, u vertrouw ik wel, u bent een heer. Maar hem *(met een blik naar Alfons)* vertrouw ik alleen zolang ik hem zie. Als hij een rok ziet...

ALFONS: Ja zeg, wat krijgen we nou?! Moet ik dat in mijn eigen huis allemaal maar laten zeggen?! Zorg liever dat de tafel afgeruimd wordt. Bovendien moet het hooi van het land worden gehaald.

AGNES: Als jij vroeger was opgestaan was dat hooi al lang binnen geweest. Je gaat maar mooi mee.

ALFONS: Ik kom zo direct. Ik moet eerst nog iets belangrijks bespreken met Hein.

AGNES: Ja, dat ken ik, je wilt je weer drukken voor het werk.

ALFONS: Nee, ik kom er aan. Zo en nu wegwezen alsjeblieft.

AGNES: Als je er over een half uur niet bent kun je kennis maken met een echt beest. (*Tegen Hilde en Eva*) Kom, we gaan.

EVA: Het is gedaan met de heerschappij van de lange onderbroek. Zelfs Viagra zal jullie niet meer helpen. (*Gaat af*)

HILDE: Mannen! Mislukkelingen zijn het! (*Gaat af*)

AGNES: (*Kijkt naar ALFONS: en Hein*) Nee, zelfs Viagra helpt hier niet meer. (*Gaat af*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto